

בעניין:

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
ע"י ב"כ עוה"ד עביר גיבוראן (מ.ר. 44346) ו/או יוסי וולפסון
(מ.ר. 26174) ו/או יותם בן הלל (מ.ר. 35418) ו/או חוה מטרס-
עירון (מ.ר. 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566) ו/או עידו
בלום (מ.ר. 44538)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מדינת ישראל

המשיב

עתירה זו מוגשת בעקבות בקשתם הנואשת להציל או להגן על חייהם של (להלן: המבקשים):

מר אחמד מוחסן סלאמה עודאת, ת.ז. 908982887;
מר יונס מחסן עודאת, ת.ז. 901437764;
מר סלאמה מחסן עודאת, ת.ז. 802087825;
מר חוסאם מחסן עודאת, ת.ז. 80251520;
מר עואד אחמד אבו עודה, ת.ז. 926707480;
מר מחמוד אנוור וישאח, ת.ז. 800003261;
מר מוחמד ח'מיס עאשור, ת.ז. 802888123;
מר חמדאן חסן אלדירי, ת.ז. 905200044.

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יאפשרו למבקשים, שפרטיהם לעיל, להימלט מרצועת עזה, שם הם מצויים ברגעים אלו ממש, בסמוך לגדר ההפרדה עם ישראל, כדי למלט את חייהם ולמצוא מפלט בגדה המערבית או בכל מקום אחר.

בקשה לדיון דחוף

בית המשפט מתבקש לקבוע דיון דחוף לשמיעת העתירה.

עניינה של העתירה בבקשתם של שמונה פלסטינים, מאנשי פתח, המבוקשים ונרדפים ע"י אנשי חמאס, להימלט מרצועת עזה לגדה המערבית או לכל מקום אחר.

המבקשים נמצאים מזה שלושה ימים ללא אוכל או קורת גג, בשטח מסוכן ליד גדר ההפרדה.

אחד המבקשים, מר יונס מחסן עודאת, הנו חולה לב שמצבו הבריאותי קשה. תרופותיו של מר יונס אזלו. הוסף על כך הוא לא אכל מזה שלושה ימים דבר שמשפיע בשלילה על מצבו הרפואי.

בנוסף, נמסר לעותר – המוקד להגנת הפרט – כי תמונותיו של מר יונס עודאת פורסמו ע"י אנשי חמאס ברצועה, והוא מבוקש חי או מת.

ישנם שני פצועים שטרם קיבלו טיפול רפואי כלשהו ומצבם הבריאותי קשה, מר מחמוד אנוור וישאח, רגלו שבורה, ומר אחמד עודאת נפצע מרסיס בכתפו מירי של אנשי החמאס.

התשתית העובדתית

1. המבקשים הם אנשי פתח, אשר התגוררו עד לפני ימים ספורים בתל-אזהא בעיר עזה.
2. המבקשים מבוקשים ע"י חמאס ברצועת עזה, והם נמצאים ברגעים אלו בסכנת חיים.
3. ביום 25.7.08, נכנסו כוחות חמאס אל איזור תל אלהוא, במטרה להתנקש בחייהם של המבקשים. כוחות חמאס שרפו את בתיהם של המבקשים, ולאחר קרב שנמשך לילה שלם, המבקשים הצליחו לברוח מאזור הקרב וקיבלו מקלט אצל מכרים. אולם לפני כשלושה ימים הם נאלצו לעזוב את הבית בו הסתתרו, עקב חשש שיתגלו ע"י אנשי חמאס, ומאז הם נמצאים באזור מסוכן בקרבת גדר ההפרדה בין עזה לישראל, ללא קורת גג.
4. מצבם של המבקשים כעת קשה מאד. שניים מהם פצועים – אחמד עודאת נפגע מרסיס בכתפו ומחמוד וישאח סובל משבר ברגלו. נוסף על כך, מר יונס עודאת הנו חולה לב, תרופותיו אזלו, ומצבו הבריאותי קשה.
5. הסיוע אשר קיבלו המבקשים עד לאחרונה במזון, שתיה ובטריות לטלפונים הסלולריים, נפסק מפחד החמאס, וכעת, מזה שלושה ימים שהם ללא מחסה, ללא מזון או מים, וללא תרופות. הם מנועים מלזוז ממקומם, הן לכיוון מחסום ארז – מפחד הצבא הישראלי, והן לכיוון עזה – מפחד נחת זרועם של אנשי חמאס.
6. בהתאם למה שנמסר למוקד להגנת הפרט, התמונות של אחד המבקשים מר יונס עודאת, פורסמו ע"י החמאס ברצועה והוא מבוקש חי או מת על ידם.
7. ביום 7.8.08 אחר הצהריים, פנתה עמותת רופאים לזכויות אדם אל המוקד ההומנטרי במחסום ארז, וביקשה לתאם את יציאתם של מרצועת עזה.
- העתק מהמכתב מיום 7.8.08 של עמותת רופאים לזכויות אדם מצורף ומסומן ע/1.
8. יודגש כי כל בקשתם של העותרים כרגע היא כל בקשתם של העותרים שיתאפשר להם להגיע לגדר בתיאום עם הישראלים, מבלי שיירו בהם, ולחצות אותה למקום מבטחים כלשהו (המקום הטבעי, גם אם לא הבלעדי, הוא הגדה המערבית).

9. בהמשך לאותו מכתב התנהלו שיחות טלפון בין אנשי עמותות "רופאים לזכויות אדם ו"המוקד להגנת הפרט" – לבין פקידים שונים במינהל הישראלי כמו גם במינהל הפלסטיני, והכול ללא הואיל.

10. בשיחה טלפונית של נציג המוקד עם סא"ל אורי זינגר, ממש בסמוך לשעת הגשת עתירה זו, נמסר לבסוף כי הבקשה אודות מעברם של המבקשים הועברה לדרגים בכירים, **וכי לא תהיה תשובה עד יום ראשון.**

11. לאור מצבם הקשה של המבקשים, והסכנה הממשית שנשקפת לחייהם, אין עניינם יכול להמתין עד יום ראשון. המבקשים זקוקים למפלט מידי מידי רודפיהם. הם זקוקים למזון ומים ולטיפול רפואי. לא נותרה דרך אלא לפנות בעתירה דחופה אל בית המשפט הנכבד.

במקום טיעון משפטי

12. הרגע בו אדם מתחנן על חייו אינו רגע לשקלא וטריא. זהו רגע שבו יש צו אחד ויחיד: לא תעמוד על דם רעך.

13. הרגע בו אדם מתחנן על חייו הוא רגע בו יש לזכור שכל המציל נפש אחת כמו הציל עולם מלא. הוא אינו "פלסטיני" או "איש פתח" "מאנשי שלומנו" או "האיש שלהם" – הוא אינדיווידואל, נפש חיה, שמוות מרחף מעל ראשו.

14. בלשכותיהם הממוזגות של אנשי צבא, פקידים ודיפלומטים – ישראלים ופלסטינים כאחד – עלולים להישקל בשעה כזו שיקולים ציניים: מי פנה למי, באלו ערוצים, מה ארויח, מה אפסיד, מה בדבר מנוחת סוף השבוע, האם הניירת מולאה כהלכה... קריאת ה"הצילו" של הפרט לא תמיד מצליחה לחדור מבעד לחלונות האטומים, לציניות הפוליטית או לנוקשות המינהלית.

15. זעקתו של אדם שמתחנן על חייו, זעקתו של פרט, של אינדיווידואל, אסור בתכלית האיסור שתהיה כפופה לשיקולים פוליטיים ציניים.

16. זעקתו של אדם, שמתחנן על חייו, לעולם גוברת – לעולם חייבת לגבור – על כל הרעשים האחרים.

8 באוגוסט, 2008